

PÄRSKEITÄ

Rauman Laitesukeltajat ry:n jäsenlehti 1/2006

**Puheenjohtajan
valtikka vaihtui**

Jos luet tätä...

...niin olet mitä ilmeisimmin löytänyt tämän lehden Rauman laitesukeltajien verkkosivuilta. Pärskeitä uudistui näin ilmestymään pääosin verkolehtenä. Kesänumero on tarkoitus tehdä vielä paperille, jotta innokkaat sukeltajat löytävät sesongin tapahtumat selaillessaan sohvapöydällä pikkusivuja. Toimituksen vankkaa linjaa jatkaa uudistuksesta huolimatta lehden hieman epäsäännöllinen ilmestymisaikataulu. Edelleenkin tavoitellaan neljää lehteä vuodessa.

Lehden ulkoasu muuttuu näin tietokoneiden näyttöjen myötä värikkäämmäksi mutta muuten se on vielä raakile. Vuoden mittaan sekin varmaan paranee. Millainen verkkossa ilmestyvän seuralehden pitäisi olla? Tarvitaanko ruudulla luvun lisäksi tulostettava versio, pelkkine teksteineen - vai osaavatko halukkaat copy-pasteta haluamansa tekstin kirjoitusohjelmaan tulostettavaksi. Kommentteja lehti uudistuksesta otetaan mieluummin vastaan.

Tänään aamun lehdessä oli surullinen uutinen egyptiläisen sukellusturismikaupungin pommiräjähdyksestä. Onneksi RLS:n retkue tuli ehjin nahoin omalta retkeltään. Myöhemmillä sivuilla siitä. Olisi tavattoman hienoa jos maailmassa ei tarvitsisi pelätä edes sukellusmatkalaisen...

Kesä käyttää meitä jo ihan lähellä. On varmaan aika tarkastaa varusteet ja tehdä/teettää huoltotoimenpiteet.

Turkka

Turkka Suuriniemi
turkka.suuriniemi@suurfeu.fi

Pirkko Hannnula
pirkko@raumanlaitesukeltajat.net

Erikoistoimittajamme Kaija Ulmanen poseeraa kannen sinisessä kuvassa lämpimiltä vesiltä...

Rauman laitesukeltajat ry
www.raumanlaitesukeltajat.net

Muutosten kourissa

Vuosi on lähtenyt vauhdikkaasti liikkeelle ja tuonut Rauman Laitesukeltajat ry:n hallintoon useita muutoksia. Hallituksen puheenjohtaja vaihtui ja mukaan hallitukseen saatiin neljä uutta kasvoa. Pitkäaikaista puheenjohtajamme Lassea ei suinkaan ole syrjäytetty, vaan hän jatkaa edelleen hallituksessa ja toimii erinomaisena ”vanhempana asiantuntijana”.

Kuten suurissa yrityksissäkin, myös meillä uuden puheenjohtajan myötä piirretään uusi organisaatiokaavio. Lisää yhtymäkohtia suuryrityksiin haettaessa on todettava, että muutos tuskin näkyy kovinkaan vahvasti tavallisen jäsenen elämässä.

Uuden organisaation rakenne esitellään tämän nettilehden numerossa, mutta haluan sanoa muutaman siitä, miten muutokseen päädyttiin.

Seuramme on vuosien varrella kasvanut melko suureksi yhteisöksi, ja jäsenmäärä on jo yli 400. Näinkin suuressa seurassa eivät yksittäiset ihmiset pysty hoitamaan kaikkia asioita, eikä se ole mielekästäkään. Toimintaan osallistuminen on harrastusta, joten ketään ei ole tarkoitus hukuttaa töihin

Uuden organisaation lähtökohtana onkin ollut työmäärän ja vastuun jakaminen useammalle henkilölle. Tämä on tehty mahdolliseksi perustamalla aikaisempien jaostojen ja hallituksen väliin uusi toimielinporras. Ajatuksena on, että jäsenet asioisivat edelleen omien ohjaajiensa tai jaostojensa vastuuhenkilön kanssa. Jaoston vastuuhenkilö tukeutuu tarvittaessa toimielimien johtajaan, joka taas on suoraan yhteydessä hallitukseen tai puheenjohtajaan. Tällä tavoin pyritään saamaan asioiden ja mahdollisten ongelmien hoito mahdollisimman nopeaksi ja helpoksi.

Uuden organisaation toiminta on lähtenyt hyvin liikkeelle, mutta ongelmiakin saattaa vielä esiintyä ennen kuin toiminta on saatu todella rutinoitumaan. Toivottavasti jaksamme olla kärsivällisiä, vaikka kaikki ei aina sujuisikaan parhaalla mahdollisella tavalla.

Toivotan kaikille seuran jäsenille hyvää kevään odotusta ja mukavia hetkiä seuratoiminnan parissa.

Uusi pj haluaa vaikuttaa ja ottaa kantaa

Saku Latokartano on mukana seuran toiminnassa myös käytännön tasolla

Rauman Laitesukeltajien uusi puheenjohtaja Saku Latokartano (CMAS P1, Nitrox I, NAUI Assistant Instructor, Technical Ice Diver, Sukeltajaliiton lähikouluttaja) arveli jo pikkupoikana Kustavissa, että sukeltaminen voisi olla mukava harrastus. Kesämökin laiturin päästä sukeltelu herätti kipinän, ja vuonna 1991 Saku meni laitesukelluksen peruskurssille.

– Oikeastaan kyse ei siinä vaiheessa enää ollut pelkästä harrastuksesta. Sukeltelin nimittäin lohialtailla ja tarkastin ankkuriköysiä ja verkkoja.

Myöhemmin muutto Espooseen ja opinnot Teknisessä korkeakoulussa veivät kuitenkin niin paljon aikaa, että sukeltaminen jäi muutamaan kertaan kesässä. Uudestaan harrastus virisi, kun Saku oli lomalla Egyptissä. Jatkokurssille hän kuitenkin meni vasta Raumalla pari vuotta sitten.

Kouluttaminen on aina kiinnostanut uutta puheenjohtajaa. Hän kertoo, että jo armeija-aikana oli kiva vetää koulutuksia. Ei siis ihme, että tähtäimessä on sukelluskouluttajan pätevyys. Harkitsevaisen ja rauhallisen olinen Saku tietää, millainen on hyvä kouluttaja:

– Hänellä on selkeä esittämistapa, hän pystyy ajattelemaan koulutettavaa niin että ottaa huomioon erityyppiset ja -tasoiset ihmiset. Lisäksi hyvällä kouluttajalla on tietysti pitkä pinna ja hän on rauhallinen.

Saku ei siis tyydy vain heiluttelemaan puheenjohtajan nuijaa. Hän haluaa olla mukana seuran toiminnassa käytännön tasolla: hyvänä esimerkkinä on vuoden ensimmäinen laitesukelluksen peruskurssi, jolla hän toimi kurssijohtajana.

Nopea nousu puheenjohtajaksi

Saku Latoakartano nousi Rauman Laitesukeltajien puheenjohtajaksi vauhdilla. Raumalle hän muutti avovaimon kanssa vuonna 2002, ja jo viime vuonna hän työskenteli seurassa rahastonhoitajana. Puheenjohtajuus tuntui luontevalta valinnalta.

– Jossain vaiheessa minulta kysyttiin, olisinko kiinnostunut tehtävästä ja vastasin, että ei minulla mitään sitä vastaan-kaan ole.

– Puheenjohtajuus kiinnosti ennen kaikkea siksi, että sitä kautta pystyn oikeasti vaikuttamaan asioihin ja ottamaan kantaa. Lisäksi puheenjohtajana olen aina ajan tasalla tapahtumista.

Uuden puheenjohtajan viesti jäsenille on yksinkertainen: aktiivisuus olisi hyvä asia.

– Tämä on kuitenkin vapaaehtoista toimintaa ja olisi hyvä, jos työmäärä saisi jaettua mahdollisimman monen ihmisen kesken.

Saku korostaa, että Rauman Laitesukeltajat ei ole vain yhden asian liike. Seura on avoinna erilaisille ja eri-ikäisille ihmisille, jotka voivat toimia halujensa ja kykyjensä mukaan.

– Tavoite on, että kaikille löytyisi mielenkiintoista tekemistä tämän harrastuksen parista.

Metsästystä ja vesijumppaa

Ammatiltaan Saku Latokartano on reaktorifyysikko ja työpaikka on TVO Eurajoella. Työ pitää sisällään ydinpolttoaineen käytön suunnittelua ja siihen liittyviä tehtäviä.

Elämään mahtuu työn ja seuran puheenjohtajuuden lisäksi muutakin. Vapaa-aikana Saku käy mielellään metsällä ja metsästää lähinnä hirveä, peuraa ja pienriistaa kuten jäniksiä. Hän pitää myös uimisesta ja osallistuu tiistaisin Laitesukeltajien vesijumppaan.

Hän remontoi avovaimonsa kanssa pari vuotta sitten talon Raumalla. Remonttityökaluille saattaa jatkossakin olla käyttöä:

– Ajatuksissa on rakentaa kesämökki Kustaviin, Saku Latokartano haaveilee.

Rauman Laitesukeltajien

uusi

organisaatiokaavio

sekä kameran tavoittamista

hallituksen jäsenistä

tuoreita kuvia

Saku Latokartano

Terho Vainio

Marko Haapanen

Lasse Heino

Ossi Mantere

Jyrki Nurmi

Marko Nurmi

Sanna Riikonen

Elina Salmela

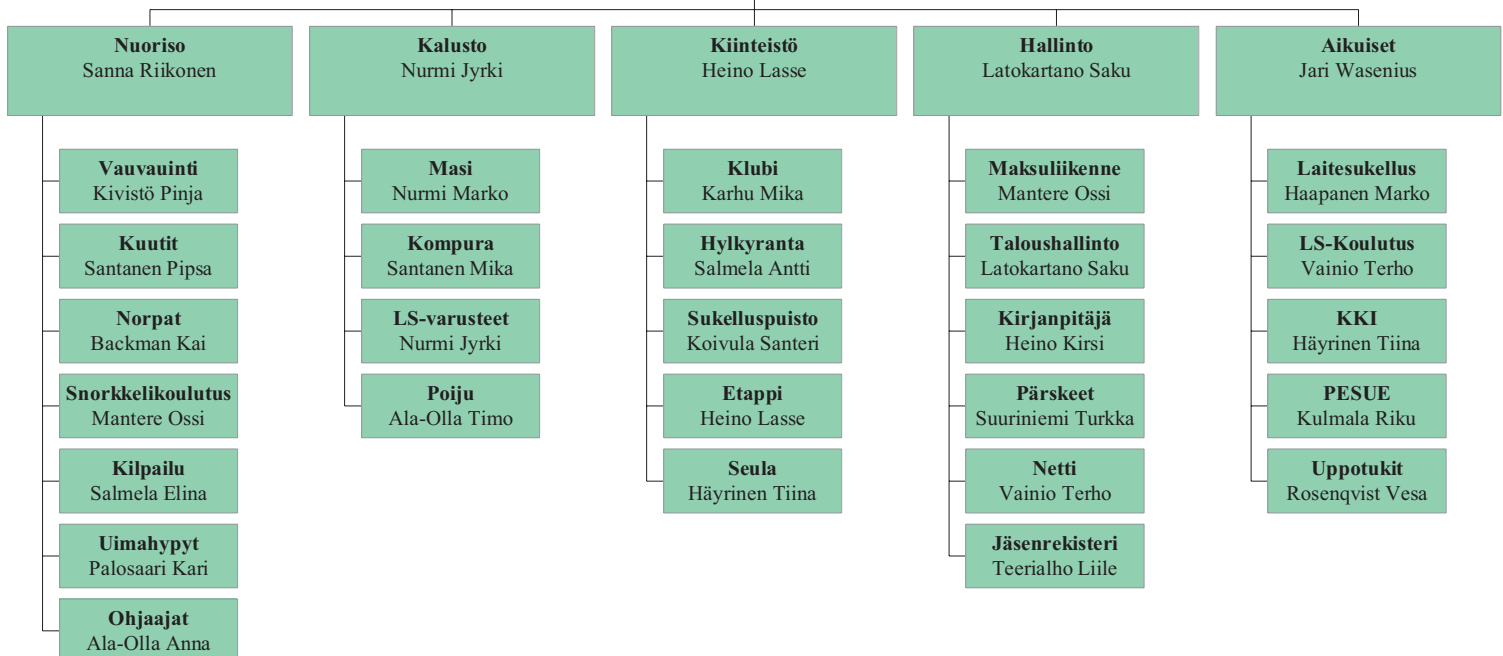
Mika Santanen

Jari Wasenius

Hallitus
 Pj. Saku Latokartano, Vpj. Vainio Terho, Siht. Wasenius Melisa
 Ala-Olla Anna, Haapanen Marko, Heino Lasse, Mantere Ossi, Nurmi Jyrki,
 Nurmi Marko, Riikonen Sanna, Salmela Elina, Santanen Mika, Wasenius Jari

Työvaliokunta
 Heino Lasse
 Latokartano Saku, Vainio Terho

Punaisessa meressä

Ennakkoluulot hälvänevät merenalaisten ihmeiden äärellä

Täytyy tunnustaa, että minulla ainakin oli hieman epävarma olo viisihenkisen ryhmämme lähtiessä kohti Egyptiä. Aikaisempia ennakkoluuloja vahvistivat vielä paljon puhutuista pilakuvista syntynyt kohu. Parikin kertaa ennen lähtöä tuli tarkistettua tilannetiedotus matkanjärjestäjän nettisivuilta, joilla matkailijoita kehoitettiin Egyptissä liikkua yleiseen varovaisuuteen erityisesti Siinailta ja Israelin ja Gazan rajan läheisyydessä. Mutta emmehän me olleet menossa mihinkään Siinaille, vaan Sharm el Sheikhin sukellusparatiisiin!

Lentokoneen nokan kääntyessä Hurghadaan tehdyn välilaskun jälkeen yli meren kohti Siinaita oli vain äänettömästi todettava, että nyt on mentävä sinne, minne viedään.

Turistin näkökulmasta

Lentokentällä tulokaaoksesta selvittyämme matka jatkui aivan toisissa merkeissä. Kaikki sujui, ihmiset olivat ystävällisiä ja palvelu pelasi. Naisihmisenä oli ilo katsoa, kun miehet tekivät kaikki työt, pesivät ikkunat ja pyyhkivät pölyt. Ja vielä hymyssä suin! Porteilta ja kadunkulmissa valvoivat ystävälliset vartijat yleistä turvallisuutta. Kadut olivat siistit ja nurmikentät kuin kynsisaksilla viimeistellyt, ainakin hotellin ja sukelluskeskuksen välillä.

Muutama muovinen kameli tuli bongattua auton ikkunasta, pyramideista ei vilaustakaan. Keskityimme siihen, mitä olimme lähteneet tekemäänkin, eli vedenalaisten nähtävyyksien katseluun.

Sää oli koko viikon aurinkoinen ja lämmin, noin 30 astetta, mutta merellä kävi onneksi vilvoittava tuulenvire. Veden lämpö oli 23 - 24 astetta syvyydestä riippumatta, joten neljämillinen märkäpuku ilman huppua ja hanskoja oli ainakin minulle aivan riittävä. Vain loppuviikosta tuntui hetkittäin kylmänväristyksiä, joten seitsemänmillinen pukukaan ei varmasti olisi ollut liikaa.

Vatsan hemmottelua

"Palmujen reunustaman kauniin rantabulevardin ravintoloissa herkutellaan eri maiden keittiöiden antimilla" kertoivat matkatoimiston nettisivut (tosin vasta matkan jälkeen katsottuna). Ensimmäisenä iltana nautitun kolmen ruokalajin "tarjousillallisen" jälkeen keskityimme lähinnä kansainvälisten keittiöiden gourmet-ruokiin eli hampurilaiseen ja pitsaan. Naispuolisilta matkalaisilta taisi parina iltana jäädä koko iltaruoka väliin sängyn kutsuessa jo ennen kello yhdeksää.

Päivisin nautimme venemiestien laittaman runsaan lounaan. Lounas oli pääpiirteissään samanlainen joka päivä makaronien muodon tuodessa vaihtelua. Yhtenä päivänä oli edellisenä päivänä saaliiksi saatua, jalopenoilla höystettyä tonnikalaa. Ruoka oli hyvää, vaikka ensimmäisen veneellä suoritetun vessareissun jälkeen hygieniapuoli vähän arveluttikin. Todellinen "jalla jalla" ei iskenyt onneksi kehenkään, mitä nyt muutama jonakin päivänä joutui vahvistamaan vatsan toimintaa muutaman Immodiumin avulla.

Ja itse asiaan ...

Matkanjärjestäjämme oli aikaisempiin kokemuksiinsa perustuen valinnut ”sukellusisännksemme” Emperor Diversin (www.emperordivers.com), joka sijaitsi muutaman minuutin päässä Ghazala-hotellistamme. Erinomainen valinta Terho, niin sukelluskeskus kuin hotellikin!

”Sateenkaaren väreissä komeilevat kalaparvet syöksähtelevät korallipuutarhojen lomitse, mureenat kurkistelevat koloistaan ja rauskut levittävät siipensä lipuen sinisen, painottoman hiljaisuuden halki.” Harvoin matkatoimiston nettisivulla ollut kuvaus osuu näin kohdalleen. Rauskuja ei tosin lipunut ohi, mutta muuta katseltavaa oli yllin kyllin: valtavat barrakudaparvet sinessä, valkoista hiekkapohjaa pitkin suojakoloonsa majesteettillisesti lipuva jättiläismureena, kilpikonniakin ”kylästyminen” asti. Vastakohta vedenalaisen maailman runsauden ja maanpäällisen karun hiekkamaiseman autiuden välillä oli todella häkellyttävä.

Olimme koko viikon samalla veneellä liikkeellä ja saimme valita itse, mihin haluamme mennä. Sukelluksia tuli kuuden päivän aikana yhteensä 14 kpl, joista mieleenpainuvimmat olivat tietysti Thistlegorm ja yösukellus enkelikaloiheen. Thistlegormin etsintä aavalla merellä käytössä olevasta GPS:stä huolimatta tuntui ainakin oppaista olevan aika tuskallista ja uuvuttavaa, mutta muihin kohteisiin tulo tapahtui sujuvasti.

Suurin osa sukelluksista oli virtasukelluksia eli veneestä hypättiin lähtöpisteessä, minkä jälkeen vene siirtyi sovitun noutopisteen läheisyyteen. Virtaukset olivat ennalta arvaamattomia ja ne vaihtelivat jopa tunneittain. Sen vuoksi sukellusopas tarkisti aina virtaukset ensin ja antoi muille vasta sitten luvan tulla veteen.

Jacques Cousteaun on sanonut aikoinaan: ”Punainen Meri on ihmeiden sali - onnellisimmat sukellushetkeni olen viettänyt siellä.” Tämä lienee totta vielä tänäänkin. Tarkempia kuvauksia eri sukelluskohteista löytyy nettisivuilta ja kirjoista ja lehdistä, joten ei niistä tämän enempää.

Kaiken kaikkiaan matka ja sukellukset sujuivat ongelmitta. Taas tuli todistettua, että hyvät ennakkosuunnitelmat ja -järjestelyt takaavat onnistuneen lopputuloksen, olkoonpa kysymyksessä yksi yksittäinen sukellus tai pidempi retki. Kiitokset vielä Terholle ja muillekin matkassa mukana olleille. Oli kiva vaan hengailta mukana.

*RLS ry
Punaisen Meren kirjeenvaihtajat Pirkko ja Tiina*

